

Benim İçim Sızladı

– Ahmet Yüksel · 16 Ocak 2011

Karanlıkla gölgenin, birleştiği bir yerde, Dün gece içi yanan, bir dertli kadın vardı,
Sessizce ağlıyordu, karşımda perde, perde,
O gözyaşı döktükçe, benim içim sızladı.

Dedim niye ağlarsın, yok mu derdine çare,
Bir de ne görsem dersin, bayıldı düştü yere,
Derdi çokmuş kadının, gözyaşı olmuş dere,
Çaresiz derde düşmüş, benim içim sızladı.

Sorduğuma pişmandım, o kadının halini,
Bin dert bin ah işittim, olmuş şehrin gelini,
Söylemedi sordum da, yurt tuttuğu yerini,
Cananı candan gitmiş, benim içim sızladı.

Üst baş perişan halde, acıdım ona birden,
O gencecik vücudu, görünmez olmuş kirden,
Sallar durur kucakta bir taş almış da yerden,
Oğlum nerde der ağlar, benim içim sızladı.

Acıdım para verdim, aldı soktu koynuna,
Eğilip baktım ona, muska takmış boynuna,
Sevinçten uçtu birden, çekti gitti yoluna,
Meğer hepsi yalanmış, benim içim sızladı.